

Bermejo que 'n Romero diu sempre que avans de tot *es el amigo de sus amigos* y may cap amich de don Francisco ha patit fam y set de justícia..... ni de l'altra.

Y s'aixeca ell, en Romero, entre mitx de grans aplaudiments. Donà una prova de modestia manifestant que se sentia orgullós de les manifestacions de Madrid, Galicia y Catalunya. De Catalunya se referia á n'aquella visita que li feu un comissió que encare ningú coneix.

¡Jo ho he sigut tot, cridava 'l poca pena, y encara puch tornar ha serho, callant. Sí, lo que 's callán ray, que 'n farías poch de camí. Perxó ja afegi luego ¡No callaré!

Ell que ha viscut sempre de monopoliş tronà contra 'ls politichs que monopolisan el poder.

No tingué cap idea nova; els llochs comuns de sempre. Que la patria per aquí, que la democracia per allà, que la monarquia per dalt, que la llibertat per baix. Aixó sí, tractantse d'un discurs polítich patriòtich *por todo lo alto*, no podia mancarhi, al parlar de la intervenció estrangera, alló de que *los hijos del dos de Mayo* no la tolerarian may y que *vale más morir que vivir con vilipendio*. Cuan el tolerém á n'ell y á tans com ell, no se hont volen anar á buscar més tolerancia.

Y 'ls betes y fils entussiasmats fins al cap de munt, varen ferli una *ovación delirante* y al sortir, si la policia no si posa, acaban per portarlo á coll y bé en triomf, ni més ni menos que si fos el seu gran amich en Lagartijo que Deu perdó.

Ja 'ls dich jo que estém ben posats.

X.

UNA ASCENSIÓ AL VESUBI

(Acabament.)

Cuan arribavam á la estació inferior del Funicular, era ja sol ben post. Allí hi havia sols els empleats de la companyia. Per la carretera haviam anat trobant els carruatjes que conduhian als darrers expedicionaris, estrangers tots, serios y enrabanats molts d'ells y altres que 'ns miravan aixís com si anessin á preguntarnos ¿hont anéu noys tan tart.

Per nosaltres sols funcionarà 'l funicular, atrevidíssima construcció que sembla apuntada ab agulles sobre la rima de greda sorrenca y deslligada que constitueig el cono. Forma un àngul tan obert ab l'oritzó que 's comprén que no pugui funcionar sino per medi d'una soga que puja un catúfol cap amunt ajudantse del contrapés que li fa l'altre que baixa. Aixís se salva en nou minuts una alsada que un home á peu, donades les condicions especials del terror no la salvaria en dues hores. L'impresió que se sent tot pujant es fonda; es la mateixa que deu sentirse en una ascensió en globo. La terra sembla que fuig, que s'enfonsa, l'espai s'engrandeix y en aquells moments, aquell grop tempestuós de ponent s'enfosquia prenent tintes blaves de plom, per anar desapareixent de mica en mica la decoració de gloria que li prestava el sol cada vegada més fora de l'horitzó.

Arrivarem á dalt y allí s'accentuà la part més prosaica y fins odiosa del viatge. L'instint de parar les mans sembla ingénit del italià pero particularment del italià del sud. En aixó pot ser encare porta ventatja al espanyol meridional. Hi ha una diferencia no